

Lakiernik samochodowy

713203

Inna nazwa zawodu: nie występują

Zadania i czynności

Zadaniem lakiernika samochodowego jest zabezpieczenie karoserii samochodu przed korozją. Staranne i fachowe polakierowanie powierzchni nadaje nowemu samochodowi i przywraca używanemu estetyczny wygląd. lakierniku albo o lakierniku samochodowym napraw lakierniczych.

Lakiernik samochodowy przemysłowy pracuje w fabryce samochodów, gdzie jest całkowicie zależny od podziału zadań w zespole i przebiegu procesu technologicznego. Może być zatrudniony przy czynnościach wstępnych, takich jak np. wygładzanie nadwozia z wszelkich chropowatości lub malowanie podkładowe; posługuje się wówczas najczęściej szlifierką ręczną lub mechaniczną. Najważniejsza czynność, tzn. lakierowanie właściwe, zlecane jest z reguły lakiernikom o najwyższych kwalifikacjach i doświadczeniu; pracują oni w specjalnych kabinach lakierniczych, przy pomocy pistoletów pneumatycznych.

W nowoczesnych fabrykach samochodów coraz więcej czynności wykonują automaty, które mogą zastąpić także lakiernika.

Użytkownik samochodu częściej ma do czynienia z lakiernikiem samochodowym napraw lakierniczych. Praca z samochodami używanymi zmusza go do opanowania dodatkowych umiejętności. Np. po naprawie blacharskiej nadwozie jest z reguły pofałdowane; trzeba je wyrównać masami uszczelniającymi, dobrze wypolerować i dopiero wtedy wielokrotnie lakierować. Wcześniej samochód należy rozbiorzyć, tzn. oczyścić z rdzy i brudu części, które będą lakierowane oraz zabezpieczyć przed zabrudzeniem pozostałe (wymontowanie lub przykrycie kół, lamp, siedzeń, itp.) Po zakończeniu lakierowania, samochód musi zostać ponownie zmontowany.

Lakiernik samochodowy napraw lakierniczych sam podejmuje wszystkie decyzje i wybiera sposób naprawy. Wymaga to od niego dużej i stale uzupełnianej wiedzy na temat nowych technologii, lakierów i materiałów pomocniczych. Do jego obowiązków należy też obsługa nowoczesnych kabin lakierniczych.

Lakiernik samochodowy posługuje się wieloma narzędziami - prostymi, jak

szlifierki i polerki (ręczne i mechaniczne) oraz specjalistycznymi, jak np. mierniki, (głównie tzw. kubek Forda do mierzenia lepkości farb i lakierów) lub pistolet pneumatyczny. Chociaż coraz częściej do lakiernictwa samochodowego wkraczają komputery oraz zastępujące ludzi automaty lakiernicze, ciągle w tym zawodzie najbardziej liczy się dobre oko i sprawna ręka.

Środowisko pracy

materialne środowisko pracy

Miejscem pracy lakiernika są hale fabryczne lub znacznie mniejsze, prywatne

warsztaty lakiernictwa samochodowego. Jedne i drugie muszą ściśle odpowiadać rygorystycznym normom ekologicznym.

Pomimo stosowania coraz skuteczniejszych zabezpieczeń i wprowadzania stale udoskonalanej technologii, nie udało się wyeliminować z pracy lakiernika wszystkich zagrożeń dla zdrowia. Najpoważniejsze z nich to możliwość zatrucia oparami farb i lakierów (nawet ekologicznych), alergie i choroby układu oddechowego (efekt wdychanie pyłów powstających podczas szlifowania).

warunki społeczne

Lakiernik samochodowy może pracować indywidualnie (warsztat samochodowy) albo w zespole (fabryka samochodów)

W tych warsztatach, w których zatrudnionych jest kilku pracowników, czynności przygotowawcze wykonują uczniowie bądź pomocnicy. Czeladnicy przygotowują odpowiedni lakier (tradycyjnie lub metodą komputerową) i zajmują się lakierowaniem w specjalnej kabinie. W zakładach jedno- lub dwuosobowych wszystkie czynności - od przygotowania wstępnego po lakierowanie właściwe - wykonuje czeladnik albo mistrz.

W fabryce samochodów o zakresie obowiązków decyduje stanowisko zajmowane przy taśmie produkcyjnej. Pracownik wykonuje tylko niektóre czynności (np. szlifuje nadwozia samochodowe lub ich części, nakłada podkład pod lakier, lakieruje). Konkretne zadania może zlecić także mistrz lub brygadzysta. Taki podział czynności sprawia, że za efekty pracy odpowiada cały zespół.

warunki organizacyjne

Lakiernicy samochodowi mogą pracować na jedną (zakłady prywatne) lub dwie (fabryki samochodów) zmiany.

Zawód ten należy do grupy tzw. zawodów brudnych, dlatego pracownicy zobowiązani są do noszenia ubrań roboczych. Składają się one najczęściej z fartucha, bluzy (koszuli), spodni. W kabinie lakierniczej robotnik używa maski ochronnej oraz specjalnych rękawic.

Funkcje i zależności organizacyjne w tym zawodzie wiążą się z miejscem pracy. W fabrykach samochodów lakiernicy są wyłącznie podwładnymi (dotyczy to także mistrzów). W prywatnych zakładach lakiernictwa samochodowego mogą być podwładnymi lub zwierzchnikami. Właściciel jednoosobowego zakładu rzemieślniczego nie podlega żadnym zależnościom organizacyjnym.

Wymagania psychologiczne

Cierpliwość to najważniejsza cecha lakiernika samochodowego. Osoba, która jej nie posiada, nie poradzi sobie z pierwszymi, żmudnymi etapami nauki zawodu (szpachlowaniem, polerowaniem, szlifowaniem), nie mówiąc o samym lakierowaniu (na powierzchni nie mogą powstać żadne zacieki i czy chropowatości). Przy kładzeniu lakieru i dobieraniu kolorów trzeba wykazać się ponadto dużą dokładnością, starannością, spostrzegawczością oraz wyczuciem koloru.

Inną, ważną cechą, szczególnie pożądaną u lakierników zatrudnionych przy taśmie

produkcyjnej, jest umiejętność pracy w warunkach monottonnych.

Wymagania fizyczne i zdrowotne

Kandydat do pracy w zawodzie lakiernika powinien być w pełni sprawny fizycznie i ruchowo, mieć zdrowy układ kostno - stawowego oraz mięśniowego. Jest to niezbędne, by mógł np. wytrwać w niewygodnej pozycji, którą czasami musi przyjąć na dłużej podczas pracy.

Ogromnie ważna jest duża sprawność układu oddechowego, gdyż lakiernik narażony jest na ciągłe wdychanie szkodliwych oparów, powstających podczas lakierowania (nawet wtedy, gdy stosuje coraz mniej toksyczne, tzw. ekologiczne farby i lakiery).

Przeciwwskazaniem do wykonywania zawodu jest astma, skłonność do przeziębień, chorób płuc i oskrzeli, chorób skóry, uczuleń.

Warunki podjęcia pracy w zawodzie

Lakiernik samochodowy powinien mieć wykształcenie przynajmniej podstawowe; coraz częściej pracodawcy wymagają jednak wykształcenia na poziomie zasadniczej szkoły zawodowej, najlepiej o profilu samochodowym.

Dość popularną drogą dojścia do zawodu jest nauka w zasadniczej szkole zawodowej połączona z praktyką zakładzie lakiernictwa samochodowego, odbywana pod kierunkiem mistrza. Nauka trwa zwykle dwa lata i kończy się egzaminem czeladniczym przed komisją kwalifikacyjną.

Lakiernik może zdobywać kwalifikacje także na kursach zawodowych organizowanych przez zakłady doskonalenia zawodowego na terenie całego kraju.

Możliwości awansu w hierarchii zawodowej

Zdobycie tytułu mistrza, który jest najwyższym stopniem w hierarchii zawodowej, wymaga pokonania kolejnych szczebli w karierze zawodowej (ucznia pomocnika i czeladnika) oraz co najmniej 8-letniej praktyki, przeszkolenia pedagogicznego i potwierdzenia kwalifikacji przed komisją w Izbie Rzemieślniczej.

Mistrz może awansować na brygadzystę albo kierownika. Ta możliwość zarezerwowana jest dla pracowników fabryk samochodów lub dużych zakładów lakierniczych. Dla mistrza związanego z rzemiosłem, najwyższym stopniem awansu jest założenie własnego zakładu lakierniczego.

Możliwości podjęcia pracy przez dorosłych

Dorośli mogą podjąć pracę w zawodzie lakiernika do 50. lat, jednak pod warunkiem, że wykonywali ją już wcześniej i cieszą się dobrym stanem zdrowia.

Możliwości zatrudnienia

Informacje będą sukcesywnie uzupełniane.

Zawody pokrewne

- blacharz

- mechanik samochodowy
- kierowca - mechanik
- tapicer samochodowy

Polecana literatura

Brak